

на времето. Днесъ ще има силно изпарение на много кожи, *rasche Abkühlung* [бързо охлаждане]. Адженовъ дойде въ канцеларията, пристигналъ неотколе отъ Виена. Шишеджиевъ: всичко е спокойно — ала една тайна: либералитѣ искатъ да агитиратъ въ Румелия да бждѣлъ избранъ въ княжеството Богориди, та така да станѣло съединението, като че Европа не може съ едно позволение на Портата да окупира Румелия, вжтре въ единъ день да осуети тази утопия. Лишинъ привечерь бѣше у княза, инакъ отъ дипломатическитѣ агенти не е билъ никой. Отидохме да вечеряме. — Отивамъ подиръ пладне отъ канцеларията у Стоилова, срѣщамъ стария д-ръ Надхерни на бѣлъ конь, кжсъ разговоръ, цѣла София мислѣла, че азъ съ Еренрота щѣлъ съмъ да влѣзна въ кабинета, ала азъ му отговорихъ, че мисля за Прага.

Следъ вечеря чуваме съ Спаса шумъ. Излѣзохме бърже вънъ и отиваме въ двореца. Валѣше като изъ ведро, мнозина бѣха съ мушамы. Огромна тълпа народъ, елегантни и шопи, съ военна музика, подъ чадъри, отъ стария дворецъ до сегашния, малкия. Викане „да живѣе князь Александъръ“, скачане, живъ ентузиазъмъ въ най-изобиленъ дъждъ. Останахъ между народа. На княза говорили Мелетий (на чело на народа), казваха, много добре, Буботиновъ (махайки съ ржцетѣ, неискаме другъ князь, освенъ тебе), младиятъ Грековъ, Горбановъ и др. Князътъ съ адютантитѣ и Спаса стоеше на стѣпалата, съ високъ гласъ отговори — не можахъ да чуя какво. Непрекжснато ура, да живѣе. Не само народътъ, ала и чиновницѣтъ викаха — до неотколе се разпространяваха множество клюки противъ княза, сега тѣпчеха въ калъта и съ чадъри подскачаха, всѣки, и най-малкиятъ, искаше да бжде виденъ. Говорихъ съ Безеншека: *tout le monde est foudroyé, allgemeine Angst* [цѣлиятъ свѣтъ е поразенъ, всеобщъ страхъ], не се знае какво ще стане, като гърмотевиченъ ударъ, отведнажъ всичко съ краката нагоре. И Каранфиловичъ бѣше тука. Много хора се радваха, сега най-после, каже, ще имаме нѣщо стабилно, желѣзна ржка, справедливостъ, гаранция за напредѣкъ. — Сарафовъ ужъ рекълъ на княза (билъ повиканъ на 8¹/₄ у него), че Великото народно събрание щѣло да се произнесе противъ него. Ако това е истина, той доказа най-накрай, че е *écolier* [ученикъ], дете. — Днесъ къмъ княжеската канцелария сж придадени двама подофицери, единиятъ отъ тѣхъ руснакъ. Отъ вчера се появиха тѣлохранители въ черногорско-албанска носия съ ханджари и пищови, тѣмъ на чело е Игнатиевиятъ Христо съ дългитѣ мустаци. — Отъ двореца народътъ потегли къмъ генерала, и нему направиха овация.

28 априлъ / 10 май, вторникъ вечеръ. Сутринъта, като минавахъ край французското консулство, виждамъ Шефера съ секретаря си на вратата, търсѣше мѣсто на кжщата за